

DIE ONTSLUITING VAN DIE STRUKTUUR VAN 3 JOHANNES MET DIE OOG OP
VERDERE EKSEGESE

J. A. du Rand

1. INLEIDEND

Die geskrif 3 Johannes hoort tot die briefgenre. Dit is 'n geleentheids= geskrif, beoordeel volgens die kriteria van die tipiese antieke brief!¹⁾ Sy samestelling is volgens sy briefvorm. Wat die stylvorm en aanbieding betref, moet in die strukturering daarmee rekening gehou word dat 3 Johannes deur 'n individu (ho presbuteros) aan 'n individu (Gajus) ge= skryf is (vgl. vers 1).

En tog is daar ook aanduidings dat nie net Gajus in die brief aangespreek word nie. Sy vriende (hoi filoi) by hom (vgl. vers 15) moet ook gegroet word. Die presbuteros is dankbaar om te kon verneem dat sy kinders in die waarheid wandel. (vgl. vers 4). Die algemene oproep in vers 11 reik wyer as net vir Gajus.

Die Christologiese en etiese momente staan nie só op die voorgrond as in 1 en 2 Johannes nie. Dit is egter wel implisiet aanwesig. Die semantiese funksie van die sintaktiese struktuur toon dit aan. Vergelyk byvoorbeeld die gebruik van tē agapē, (vers 6) en die funksie van en (tē) alētheia (verse 1,3,4,8 en 12). In die ontleding van die struktuur van 3 Johannes moet noukeurig gelet word op die verhouding wat daar bestaan tussen die skrywer en lesers. Dit berus op die ge= meenskaplike en alētheia - verwantskap.

Die gebruik van alētheia en agapē herinner sterk aan 2 Johannes. Net só ook die antitese tussen diegene wat uit God is en diegene wat God nie gesien het nie (vers 11, vgl. 1 Jh 4:12). Dit blyk dat 3 Johannes ten spyte van heelwat probleme ten opsigte van verwantskap aan 1 en 2 Johannes²⁾ tog deel uitmaak van die Johannese denkkader³⁾. In die verdere strukturering van 3 Johannes moet met dié uitgangspunt rekening gehou word.

Die inhoud wentel hoofsaaklik om die praktiese probleem van gasvryheid teenoor diegene wat "uitgaan ter wille van sy Naam" (vers 7). Die ver= wantskapsmotief is onderliggend aan die behandeling van bogenoemde prak= tiese probleem. Dit stel gasvryheid en ongasvryheid in reliëf soos uit die analise sal blyk. Die antitese tussen Gajus en Diotrefes se optre= des funksioneer illustrerend.

Die klassieke vorm van die brief waarvan 3 Johannes 'n getroue weergawe is, figureer afbakend deur middel van die verskillende briefelemente. Daarvolgens word 3 Johannes afgebaken: Briefaanhef (verse 1-2), 'n Dankwoord (verse 3-4), briefcorpus (verse 5-11), 'n Aanbeveling (vers 12) en die briefslot (verse 13-15).

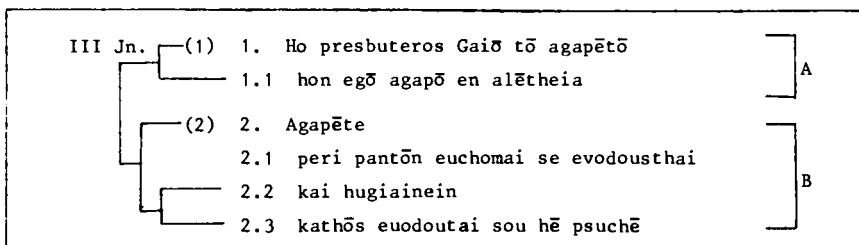
Aan die hand van bogenoemde afbakening word 3 Johannes vervolgens in kola ingedeel en gegroepeer volgens die onderlinge samehange binne die briefvorm. Daarop volg dan 'n uiteensetting van die bevindinge na aanleiding van die struktuuranalise van die verskillende dele van die brief en tenslotte word 'n oorsig van die geheelbeeld van 3 Johannes gegee.

2. STRUKTUURANALISE

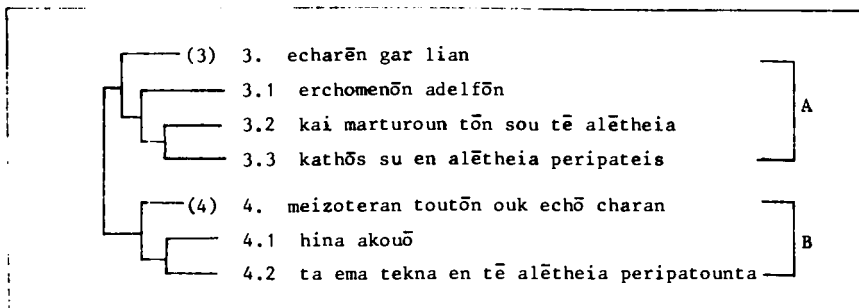
DIE STRUKTUUR VAN 3 JOHANNES

TEMA: Betoen gasvryheid teenoor diegene wat uitgaan ter wille van sy Naam. Gajus se positiewe verpersoonliking daarvan en Diotrefes se negatiewe optrede toon aan of hulle in die waarheid wandel of nie.

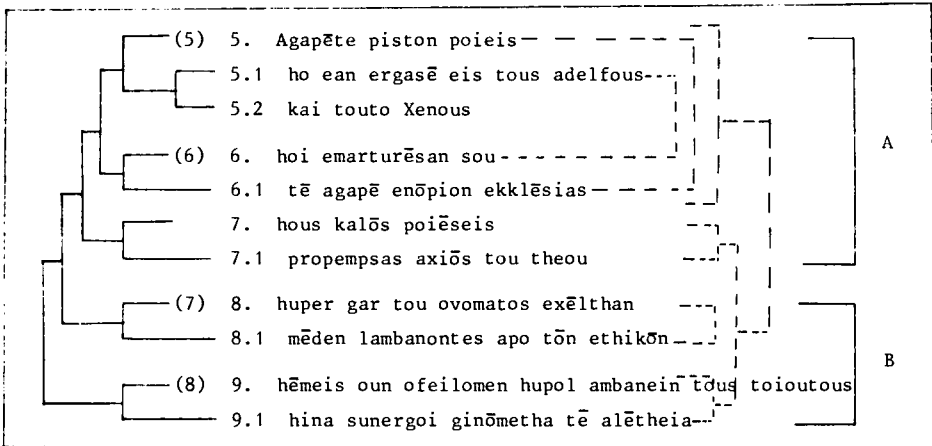
DEEL 1: Briefaanhef: Opskrif en seënwens

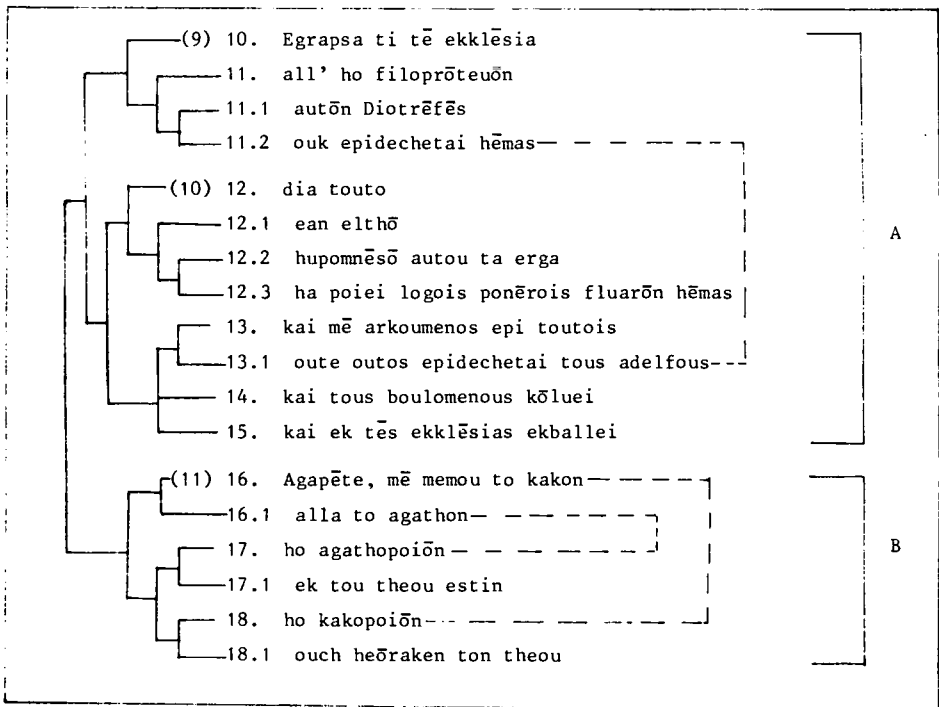
DEEL 2: Dankwoord: Ek is dankbaar dat my kinders in die waarheid wandel

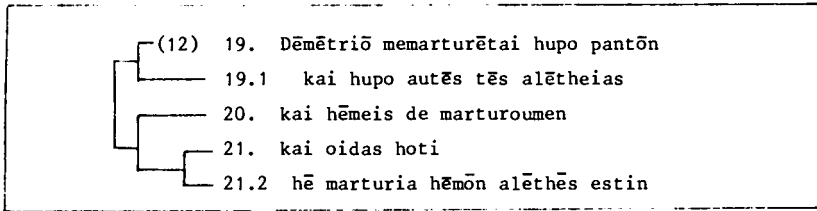
DEEL 3: Oproep en motivering (positiewe): Ontvang diegene wat uitgaan ter wille van sy Naam. Die motivering (positiewe) lê in die gasvryheid deur Gajus betoon.

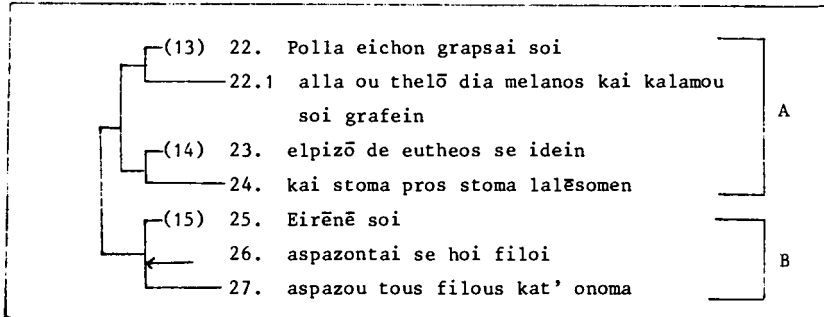
DEEL 4: Oproep en motivering (negatiewe): Volg nie die kwade na nie maar die goeie. Die motivering (negatiewe) lê in die ongasvryheid van Diotrefes.

DEEL 5: Aanbeveling van Demetrius

DEEL 6: Briefslot: Reisplanne en groete

3. BEVINDINGE VAN STRUKTUURANALISE

Deel 1 (k. 1-2)

Deel 1 bestaan uit die briefaanhef. Die twee kola struktureer in twee onderdele te wete A (k.1) en B (k.2). In kolon 1 word die opskrif beskryf, naamlik die skrywer en geadresseerde. Onderdeel B bestaan uit 'n seëngroet. Die struktureering geskied volgens die formele elemente van die briefaanhef.

In onderdeel A word die skrywer as ho presbuteros vermeld en die ontvanger Gaiō. 'n Dubbele uitbreiding volg op Gaiō naamlik 'n opposisionele tō agapētō en ook hon egō agapō en alētheia (k.1.1.). Die herhaling van agapētō en agapō figureer emfaties. Buiten die liefdesverwantskap tussen die presbuteros en Gajus word die band tussen hulle verder uitgebou deur die byvoeging van en alētheia (k.1.1.) Dit beklemtoon gemeenskaplikheid tussen hulle. Die uitdrukking en alētheia kan net soos in 2 Johannes 1 nie sonder meer deur alēthōs vervang word nie ⁴⁾ op grond van die veel-seggende korrespondensie met alētheia in k.3.2, 3.3, 4.2 en 19.1 en 21.1.

Volgens die sintaksis van die opskrif is die identiteitsmotief alreeds semanties aanwesig.

In onderdeel B skryf die presbuteros die seëngroet. In hierdie geval bestaan dit uit drie dele, naamlik die wens (euchomai) "dat dit in alles met jou goed gaan"; "dat jy gesond is" (k.2.2) en kathos euodou= tai sou hē psuchē. Die eerste twee dele is die algemeen gebruiklike volgens die antieke briefaanhef, maar die kathōs-gedeelte is 'n eie=soortige byvoeging deur die skrywer. Dit figureer nie as 'n uitbreiding op die wens (euchomai) nie, maar dien as feitelike bevestiging ten opsigte van die wens. Dit gaan goed met jou psuchē! Let ook op die korrespondensie van euodousthai (k.2) met euodoutai in k.2.2. Dit funksioneer insluitend.

Die gedagtegang in deel 1 beklemtoon die verwantskap tussen skrywer en leser op grond van die gemeenskaplike en aletheia en sy liefde vir Gajus asook die presbuteros se wens dat Gajus mag floreer en gesond wees net so goed as wat dit met sy psuchē gaan.

Deel 2 (k.3-4)

Ooreenkomstig die formele briefelemente word die dankbetuiging in deel 2 as 'n afsonderlike eenheid afgebaken.⁵⁾ Dit verdeel in twee parallelle onderdele A (k.3) en B (k.4).

Sintakties staan die kenmerkende echarēn gar lian voorop. Dit kondig die tema van deel 2 aan. Die opvallendste medestruktuurdraers is echarēn/charan echein (k.3,4) (en) tē alētheia (k.3.2, 3.3, 4.2) en peripatein (k.3.3, 4.2).

Die merker gar verwys terug na deel 1. In deel 2 word die rede ver=skaf waarom die presbuteros met soveel sekerheid die voorafgaande kathōs euodoutai sou hē psuchē kon stel. Hy weet dat dit goed gaan met Gajus se psuchē omdat hy goeie getuienis van die broers ontvang het aangaande Gajus se wandel in die waarheid (k.3.3).

Kola 3 en 4 is parallel gestruktureer. Albei word ingelui deur die uitdrukking van blydschap wat op dankbaarheid dui: echarēn lian (k.3) en echō charan (k.4). Daarop volg dan die inhoud van die dankbaarheid. Die kommunikatiewe marturoun van die broers (k.3.2) korrespondeer met akouō in k.4.1. In k.3 konsentreer die inhoud op die getuienis aangaan=de Gajus en in k.4 word dit meer algemeen gestel as ta ema tekna (k.4.2). Die parallel word dan afgerond deur die korrespondensie van en alētheia peripateis (k.3.3) met en tē alētheia peri patounta in k.4.2.

Die eintlike rede vir die dankbaarheid lê in die "wandel in waarheid" wat teruggryp na deel 1 waar die verwantskap tussen skrywer en lesers as 'n en alētheia-verhouding beskryf is. Die kriterium vir die gemeenskaplikheid setel in die gemeenskaplike identifiserende en alētheia peripatein.

Semanties korrespondeer die kathōs-segging in k.3.3 met dié in k.2.3 van deel 1. Die wandel in waarheid korrespondeer dus met die euodoutai sou hē psuchē. Gajus se leef en alētheia betuig dat dit met hom goed gaan.

<u>Kolon 3</u>	<u>Kolon 4</u>
Saamgevat : Ek is bly _____	Ek is bly
op grond van die getuienis _____	op grond van wat ek hoor
dat jy in waarheid wandel _____	dat my kinders in die waarheid wandel.

Die parallelle herhaling funksioneer beklemtonend.

Deel 3 (k.5-9)

In dele 3 en 4 wat vervolgens ná mekaar bespreek word, word die optrede van twee persone aan die kaak gestel ten opsigte van gasvryheid teenoor die broers en vreemdes. In deel 3 ontvang Gajus lof na aanleiding van die getuienis aangaande sy optrede en in deel 4 word Diotrefes uitgewys as die verpersoonliking van ongasvryheid. Deur gebruik te maak van só 'n antitetiese skildering word die eintlike bedoeling van die brief in verband met gasvryheid in duidelike reliëf geplaas. Die presbuteros spoor Gajus aan om voort te gaan met die betoning van gasvryheid (k.7) en ontmoedig die Agapēte om soos Diotrefes op te tree (k.16-18). Dele 3 en 4 hou met mekaar verband as die positiewe en negatiewe motiverings ten opsigte van gasvryheid terwyl daar in elke deel 'n spesifieke verzoek in die vorm van 'n appél gerig word.

Deel 3 sluit aan by die voorafgaande uitdrukking van dankbaarheid oor Gajus se wandel in waarheid. Sy "wandel" konkretiseer in die betoning van gasvryheid aan die broers en Xenoi volgens deel 3.

Die struktuur van deel 3 word bepaal deur die eenheid van gedagtegang en nie soseer deur eksplisiete struktuurdraers nie. Deel 3 struktureer

in twee onderdele A (k.5-7) en B (k.8-9). In albei onderdele word 'n motivering en oproep insake gasvryheid aangebied.

Die aandagwekkende merker Agapēte (k.5) toon 'n breuk in die stilistiese uiteensetting. Gajus doen wat van hom verwag word: piston poieis (k.5). Dit is assosiatief parallel aan die voorafgaande en tē alētheia peripa=touta (k.4.2, vgl. k.3.3). In k.5.1-5.2 word die rede aangevoer vir die lof wat Gajus in k.5 ontvang. Sy getrouheid in doen en late blyk uit sy optrede teenoor die adelfoi en Xenoi. 'n Nadere uitbreiding hier= op volg in k.6 waar die adelfoi van Gajus se liefdebetoon voor die ekklē=sia getuig.

In k.7 word die semantiese inhoud van piston poieis (wat in k.5 gemaak is aangaande Gajus) herhaal in die vorm kalōs poiēseis wat as oproep funksioneer volgens die gebruik daarvan in antieke briewe.⁶⁾

Kola 5-7 struktureer chiasities en word ingesluit deur die herhaling van poiein in k.5 en weer in k.7. Dit kan só saamgevat word :

<u>piston poieis</u>	:	a	
Geaffekteerde broers en <u>Xenoi</u>	:	b	
Getuigende broers en <u>Xenoi</u>	:	b	
<u>Kalōs poiēseis</u>	:	a	

Die uitstaande kenmerk van kola 5-7 is Gajus se optrede poiein en dien as motivering vir die oproep om hulvaardig te wees teenoor die adelfoi en Xenoi.

Kolon 8 wat onderdeel B inlui, dien as motivering vir die oproep in k.9 maar gryp ook kousaal terug na k.5-7 om naamlik die rede aan te gee waarom hierdie genoemde adelfoi en Xenoi (k.5-6) gasvry behandel moet word. Die merker huper wat sintakties beklemtoon voorop staan, toon dit ook stilisties aan. Die adelfoi is dienaars van Christus (=van sy Naam). Hulle het dus verwantskap met Gajus omdat hulle ook in die waarheid wandel!. Die getuienis in k.3.2-3.3 was immers dat Gajus in die waarheid wandel en die getuienis in k.6 is dat Gajus liefde betoon.

Die adelfoi as dienaars van Christus (k.8) is volgens hulle getuie nis in Christologiese en etiese opsig deelgenote van Gajus en daarom ook van die presbuteros. Daarom word gekwalifiseerde gasvryheid 'n opdrag volgens 3 Johannes terwyl dit in 2 Johannes verbied is. Die verskil lê in die leerstellige verwantskap. Waar dit ontbreek soos in 2 Jo= hannes is die reisende broers (k.8) dienaars van Christus en moet daarom ontvang word en in 2 Johannes word juis gewaarsku teen die leraars wat nie die ware leer na Christus bring nie en dus ook nie ontvang of eers gegroet moet word nie (vgl. 2 Jh.10).

Kolon 8.1 gee nog 'n rede waarom die adelfoi wat ter wille van sy Naam uitgegaan het, gasvry ontvang moet word. Hulle ontvang ook niks van die ethnikoi nie.

Na die motiverende opbou van k.5-6 wat uitgemond het in die oproep in k.7 en die verdere motivering in k.8, herhaal k.9 die oproep tot gas= vryheid en rig dit meer algemeen. Die sintaktiese hēmeis oun ofeilomen voorop bevestig dié semantiese bedoeling. Soos in die struktuuranalise aangetoon, korrespondeer k.7 met k.9. Die merker hupolambanein (k.9) staan semotakties met propempsas (k.7.1). Die oproep om gasvry die broers te ontvang, het ten doel dat die leser ook medewerker moet wees wat in waarheid wandel (k.9.1). Die verwantskap tussen skrywer en leser word nogeens in k.9.1 herhaal.

Deur die parallelle herhaling van motivering (k.5-6 en 8) en oproep (k.7 en 9) het die skrywer sy bedoeling oor gasvryheid duidelik tuis= gebring. Die klimaks van deel 3 is vervat in die oproep oun ofeilomen hupolambanein in k.9.1.

Deel 4 (k.10-18)

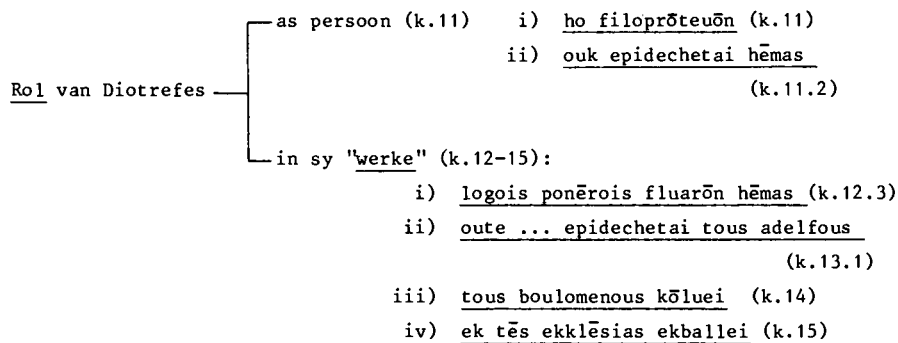
Deel 4 struktureer in twee onderdele, te wete A (k.10-15) en B (k.16-18). Onderdeel A skets die verpersoonliking van ongasvryheid en dit funksio= neer motiverend ten opsigte van onderdeel B waarin 'n oproep gedoen word om nie die slegte na te volg nie maar die goeie.

Onderdeel A (k.10-15) staan antiteties parallel aan die voorafgaande kola 5-9 (deel 3). Net soos die rol van Gajus motiverend was vir die betoning van gasvryheid, só is die optrede van Diotrefes afbrekend en dien dit as negatiewe motivering om naamlik nie só op te tree nie.

Net soos wat poiein in die motivering en oproep in deel 3 'n prominente funksie verrig het (vgl. k.5 en 7), só word die motivering en oproep in deel 4 ook rondom poiein opgebou (vgl. k.12.3 en 17 en 18). Teenoor die piston poieis van Gajus (k.5) staan Diotrefes se "kakopoiōn". Kola 16-18 vorm inderdaad die sluitstuk van dele 3 en 4 met die klem op die definitiewe onderskeiding tussen die agathopoiōn (in deel 3 be-skrif) en die kakopoiōn (soos in deel 4 beskryf).

Die volgende merkers is in deel 4 as medestruktuurdraers aangewys : epidechetai (k.11.2, 13.1), ekklēsia (k.10, 15), poiein (k.12.3, 17, 18), kakon (k.16, 18), agathos (k.16.1, 17).

Die presbuteros het al 'n skrywe aan die ekklēsia gerig met weinig effek (k.10). Daarvan getuig die inleiding op die Diotrefes-gedeelte deur alla in k.11. In k.11.15 word die rol van Diotrefes geteken. Hy is die verpersoonliking van negatiewe gasvryheid, dit wil sê on-gasvryheid. Kolon 11 is 'n uitbreiding op die persoon van Diotrefes en in k.12-15 word sy dae beskryf. Kola 11-15 kan só geskematiseer word :

Let op die opbou van intensiteit in Diotrefes se werke. Aanvanklik klets hy (fluarōn) teen ons (k.12.3). Dié genoemde opbou word nog meer beklemtoon deur die volgende uitdrukking in k.13: mē arkoumenos epi toutois. En daarop volg dan die herhaling van (oute) epidechetai (k.13.1, vgl. 11.2), kōluei (k.14), en die klimaks in ekballei (k.15).

Die rol van Diotrefes is só effektief uiteengesit dat dit net weersin by die leser van 3 Johannes kan wek. Dit is juis die adelfoi, wat Gajus volgens die beskrywing van deel 3 só gul ontvang het, wat só ongasvry

deur Diotrefes behandel is (oute epidechetai: k.13.1).

In onderdeel B (k.16-18) word die spreekwoordelike spyker insake gasvryheid omgeklink deur 'n baie sterk oproep ingelui deur Agapēte. Dit vorm 'n logiese integrale slot vir deel 4. Die presbuteros het so pas in die voorafgaande k.10-15 met Diotrefes afgereken en nou poneer hy sy algemene waarneming as 'n paraenetiese appèl mē memou (k.16). Die appèl word in k.16 gestel en die epeksegetiese motivering daarvoor in k.17-18. Die optrede van die mens (in die algemeen) spruit voort uit sy verwantskap (herkoms) – uit God (k.17.1) òf om God nie te gesien het nie (k.18.1). Die antitetiese aard van die oproep word beklemtoon deur die chiastiese opbou rondom kakon (k. 16 en 18) en agathon (k. 16 en 17). Daardeur val die klem nogeens op die tipiese Johannese tema.

Iemand se optrede (poiein) is demonstratief identifiserend. Die agatho=poiōn is iemand wat toon dat hy uit God is (k.17.1) en die kakopoiōn demonstreer dat hy God nie ken nie⁷⁾ (k.18.1). In deel 4 is die navolg van die kwade (kakon) verpersoonlik deur die ongasvrye optrede van Diotrefes. En sy doen en late word na aanleiding van die appèl in k.16-18 in die algemeen verbind aan dié van kakopoiōn wat God nie ken nie.

Die algemene tipering van iemand se optrede in onderdeel B van deel 4 verwys prolepties na die volgende deel, naamlik deel 5 waarin die agathopoiōn weer verteenwoordig word in Demetrius.

Deel 5 (k.19-21)

Deel 5 sluit nou aan by deel 4 en ook by die sentrale gedagtegang van die brief as geheel. Gajus het 'n goeie getuigskrif ontvang (vgl. deel 3), Diotrefes 'n slegte (vgl. deel 4) en vervolgens kom Demetrius aan die beurt. Die getuieus aangaande hom is baie goed!

Die kola van deel 5 struktureer rondom die medestruktuurdraers marturoun (k.19, 20 en 21.1) en alētheia (k.19.1 en 21.1). Demetrius se wandel in die waarheid (k.19.1) sowel as die getuieus van almal (k.19) asook dié van ons (k.20) toon aan dat hy agathopoiōn is volgens die skema van indeling in k.17-18. Die drieledige getuieus van "almal" (k.19) die "waarheid" (k.1.1) en van "ons" (k.20) is in ooreenstemming met die Joodse regsreël⁸⁾ waar drie getuies nodig is om 'n saak te bevestig. En

net soos Demetrius se wandel in waarheid is (k.19.1), só is die getuienis aangaande sy wandel in waarheid gedoop (k.21.1),

Deur die stilistiese opbou rondom die marturoun aangaande Demetrius en alētheia word die verwantskap tussen die presbuteros en Gajus nogeens beklemtoon. Dié gemeenskaplikheid tussen die presbuteros en Gajus tree telkens na vore in die semantiese funksie van die sintaktiese aletheia-uitdrukkings.

Deel 6 (k.22-27)

Deel 6 bevat die briefslot. Dit struktureer in twee onderdele, te wete A (k.22-24) en B (k.25-27).

In onderdeel A gee die presbuteros blyke van sy reisplanne. Hy beoog 'n besoek in plaas van 'n verdere skrywe. Let op die funksie van die merkers idein (k.23) en lalēsomen (k.24) teenoor grapsai (k.22) en grafein (k.22.1) Dit struktureer antiteties met emfatiese funksie: Nie deur 'n pen en ink nie (k.22.1) maar liever van aangesig tot aangesig (k.24); nie deur te skryf nie (k.22.1) maar deur gesprek (k.24). Deur dié antitetiese parallelisme van k.22 teenoor k.23-24 besef die leser terdeë die erns van die presbuteros se voorneme om liever 'n besoek af te lê.

In onderdeel B volg die formele groet. Die gemeenskaplike verwantskap tussen skrywer en leser kom nogeens tot uiting in die term hoi filoi. Volgens die wyer konteks van die brief sou k.26 só verstaan kon word : Diegene wat dieselfde geloof as ons deel en in die waarheid wandel, groet jou! En Gajus word gevra om diegene wat ook in dieselfde geloof deel (tous filous) een vir een (kat' onoma) te groet (k.27). Let veral op na die chiastiese opbou rondom aspazō en filoi in k.26 en 27 terwille van beklemtoning.

Tot sover die bespreking van die analise van die afsonderlike ses dele van 3 Johannes. Ter wille van 'n geheelbeeld moet die 27 kola saamgebind word deur 'n tema en gesistematiseerde geheelbeeld.

4. TEMA EN GEHEELBEELD VAN 3 JOHANNES

Om die tema van 3 Johannes te bepaal, kan onder andere gesoek word na die voorkomste van een of ander dominante struktuurmerker. Dit blyk dan die term alētheia oor die grootste deel van die brief verspreid voorkom (vgl. k.1.1, 3.2, 3.3, 4.2, 9.1, 19.1 en 21.2). Deur die veelvuldige voorkomste van alētheia beklemtoon die skrywer in sy tipiese gebruik daarvan, volgens hierdie brief, die gemeenskaplike verwantskap tussen skrywer en leser. Die kriterium vir gemeenskaplikheid lê in die model en alethēia.⁹⁾ In die sentrale gedagtegang van 3 Johannes vind ons egter 'n eenheidsbindende tema. Dit handel oor die etiese uiting van die leser in gasvryheid teenoor die rondreisende dienaars van Christus. In finale opsig spruit Gajus en Diotrefes (vgl. dele 3 en 4) se etiese gestaltegewing voort uit hulle herkoms en verwantskap. (Vergelyk die sketsing van Jesus Christus en Kain in 1 Johannes as voorbeelde van broederliefde en broederhaat). Hulle gasvryheid of ongasvryheid toon aan of hulle in die waarheid wandel of nie. Aangesien 3 Johannes 'n meer "praktiese" aanslag het volgens sy inhoud, moet nie gesoek word na die behandeling van dieperliggende leerstellige sake nie. Iemand se konkrete optrede, sy gasvryheid (of nie) teenoor die broers wat ter wille van sy Naam uitgaan, is identifiserend ten opsigte van sy identiteit (vgl. k.16-18).

Samevattend kan die tema só geformuleer word:

Betoon gasvryheid teenoor diegene wat uitgaan ter wille van sy Naam. Gajus se positiewe verpersoonliking van die oproep en Diotrefes se negatiewe optrede toon aan of hulle in die waarheid wandel of nie.

Volgens die oorsig van die geheelbeeld van 3 Johannes verbind die geheelstruktuur chiasities en kan dit só voorgestel word:

- Deel 1 : Briefaanhef: Opskrif en seënwens.
- Deel 2 : Dankwoord dat die kinders in die waarheid wandel.
- Deel 3 : Oproep om diegene wat uitgaan ter wille van sy Naam te ontvang. Gajus se gasvryheid as motivering (positiewe).
- Deel 4 : Oproep om nie die kwade na te volg nie, maar die goeie Diotrefes se ongasvryheid as motivering (Negatiewe)
- Deel 5 : Aanbeveling van Demetrius
- Deel 6 : Briefslot : Reisplan en groet.

Dele 1 en 6 korrespondeer struktureel formeel. In dele 2 en 5 kom die wandel in waarheid aan die orde. Juis dit waaroor die presbuteros bly is, naamlik dat sy kinders in die waarheid wandel (deel 2), word beliggaam in die voorbeeld van Demetrius (deel 5). Dele 3 en 4 staan anti=teties parallel teenoor mekaar. In deel 3 demonstreer Gajus gasvryheid teenoor diegene wat uitgaan ter wille van sy Naam en in deel 4 word Diotrefes se ongasvryheid aan die kaak gestel. Die betoning van gasvryheid toon aan of iemand agathopoiōn, en dus uit God is (k.17) en die weier van gasvryheid kom neer op kakopoiōn wat weer aantoon dat sò 'n persoon God nie ken nie (k.18).

GEHEELBEELD VAN 3 JOHANNES

TEMA : BETOON GASVRYHEID TEENOR DIEGENE WAT UITGAAN TER WILE VAN SY NAAM.
GAJUS SE POSITIEWE VERPERSOONLIKING DAARNA EN DIOTREFES SE NEGATIEWE
OPTREDE TOON AAN OF HULLE IN DIE WAARHEID WANDEL OF NIE.

DEEL 1:	BRIEFAANHEF	DEEL 1 (v.1-2, k.1-2) Opskrif en seënwens.	(v.1, k.1) A. Die ouderling aan Gajus wat hy in waarheid liefhet. (v.2, k.2) B. Wens dat dit goed met Gajus gaan.
DEEL 2:	DANKWOORD	DEEL 2 (v.3-4, k.3-4) Ek is dankbaar dat my kinders in die waarheid wandel.	(v.3, k.3) A. Ek is bly dat jy in die waarheid wandel. (v.4, k.4) B. Ek is bly dat my kinders in die waarheid wandel.
DEEL 3:	OPROEP (VERSOEK) EN MOTIVERING (POSITIEWE)	DEEL 3 (v.5-8, k.5-9) Ontvang diegene wat uitgaan t.w.v. sy Naam. Die motivering (positiewe) lê in die gasvryheid deur Gajus betoon.	(v.5-6, k.5-7) A. Wees gasvry teenoor die <u>adel=foi</u> en <u>Xenoi</u> . Gajus ontvang lof omdat hy dit doen. (v.7-8, k.8-9) B. Ontvang diegene wat uitgegaan het ter wille van sy Naam.
DEEL 4:	OPROEP (VERSOEK) EN MOTIVERING (NEGATIEWE)	DEEL 4 (v.9-11, k.10-18) Volg nie die kwade na nie maar die goeie. Die motivering (negatiewe) lê in die ongasvryheid van Diotrefes.	(v.9-10, k.10-15) A. Diotrefes en sy werke is 'n bewys van ongasvryheid. (v.11, k.16-18) B. Oproep om die goeie na te volg en nie die kwade nie. Identifiseer!
DEEL 5:	AANBEVELING	DEEL 5 (v.12, k.19-21) Aanbeveling van Demetrius.	Drieledige goeie getuienis van Demetrius,
DEEL 6:	BRIEFSLOT	DEEL 6 (v.13-15, k.22-27) Reisplan en groete,	A. Ek wil jou liever besoek as om aan jou te skryf. B. Wedersydse groete.

NOTAS

- 1) Kyk F.F. Bruce, The Epistles of John, London 1970, 146, en R. Schnackenburg, Die Johannesbriefe, Freiburg/Basel/Wien⁴ 1970, 319.
- 2) Vergelyk verder I.H. Marshall, The Epistles of John, Grand Rapids 1978, 42v.
- 3) Met S. van Tilborg, De Brieven van Johannes, Romen/Bussum 1974, 153, en P.J. du Plessis, Die Briewe van Johannes, Kaapstad 1978, 149.
- 4) Kyk R. Schnackenburg, Johannesbriefe, 307.
- 5) Vergelyk H. Koskenniemi, Studien zur Idee und Phraeseologie des griechischen Briefes bis 400 n.C., Helsinki 1956, 234, en R.W. Funk "The Form and Structure of II and III John", JBL 86 (1967), 426v.
- 6) Aldus C. Haas, e.a., A Translator's Handbook on the Letters of John, London 1972, 152.
- 7) Vergelyk C. Haas, e.a., Translator's Handbook, 156, en J.A. du Rand, Entolē in die Johannesevangelie en -briewe, Pretoria 1977, 300 (bespreking van 1 Jh 4:12).
- 8) Vergelyk Mt. 18:20.
- 9) Kyk verder R. Schnackenburg, "Zum Begriff der 'Wahrheit' in den beiden kleinen Johannesbriefen", BZ 11 (1967), 257v., en I. de la Potterie, "L'arrière fond du thème johannique de vérité", Studia Evangelica I (1959), 277v.